

Pre našich maliarov

Školník – občasník ZŠ. J. M. Petzvala, Moskovská 20, Spišská Belá • Zostavili: Učitelia a žiaci školy • Z dodaných materiálov „zalomil“: jmjbasket. Cena: 20 centov.

školský rok 2017/2018 • ročník XV. • číslo 1
ŠKOLNÍK

Základná škola Jozefa Maximiliána Petzvala, Spišská Belá

Imatrikulácia prvákov

Čítajte na strane 4

Týždeň športu

Čítajte na strane 5

ŽOLÍK

Využite žolíka... 1-krát na ospravedlenie pri odpovedi, 1-krát na zabudnutú domácu úlohu. Neplatí pri písomných prácach.

Platnosť žolíka od 1. decembra 2017 do 31. januára 2018

Popoludnie so starkými

„Nech sú požehnaní tí, čo majú pochopenie pre moju neistú chôdzu a traslavé ruky. Nech sú požehnaní tí, čo uznávajú, že moje uši sa už musia napínať, aby zachytili slová.“

Hovorí sa, že mladosť má svoje plány, stredný vek svoje ciele a staroba svoj ľudský údel, ale aj najcennejší dar. Staroba je prirodzenou súčasťou nášho života. Práve mesiac október je pre nás všetkých pripomienkou, ako si uctiť starších ľudí. Úcta k tým, ktorí tvrdo pracovali, aby sa nám žilo lepšie. Úcta k tým, ktorí sa každý deň vzdávali radostí, ktoré im život ponúkal, aby urobili šťastnými nás, svoje deti. Vyčarovať úsmev na ich tvárach, uctiť si ich a dať im najavo svoju náklonnosť sa podujali aj žiaci našej školy, ktorí 24. októbra strávili s nimi príjemné popoludnie. Básne, spoločne zaspievané piesne, vôňa napečených koláčikov, úsmevy a dobrá nálada... Ďakujeme.

Pavlarčíková

čakal ešte asi trištvrte hodiny. Simonka došla druhá. Sestra Kaja už nevládala, ale napokon to zvládla. Keď sme už boli všetci hore, spravili sme tam pár fotiek a doplnili energiu. Výhľad bol pekný, bolo vidieť hrebene Bieszczad strácajúce sa v opare. Cesta hore nám trvala asi dve hodiny. Dole sme už zbehli celkom rýchlo. Asi za hodinu. Keď sme sa vrátili do kempu, bolo asi pol tretej.

Boli sme síce unavení z túry, no na spanie bolo ešte skoro, tak sme sa rozhodli, že sa pôjdeme pozrieť na zubry. V Bieszczadách ich žije voľne asi tristo kusov a na Slovensku v Poloninách len sedem. Autom sme sa vybrali do dediny Muczne, asi pätnásť kilometrov od kempu. Auto sme nechali na parkovisku, elektrickým plotom ohradenou cestou sme sa dostali až k altánku, ktorý slúžil ako pozorovateľňa. Odtiaľ sme mohli pozorovať skupinku asi desiatich zubrov. Spravili sme si pár fotiek a ešte chvíľku sa len tak pozerali. Bolo asi pol šiestej, keď sme sa vrátili do kempu. Navečerali sme sa a už sme sa tešili na ďalšiu túru.

Krzemieniec je miesto, kde sa stretávajú hranice troch štátov – Slovenska, Poľska a Ukrajiny. Túra na Tarnicu bola oproti tomu malina. Táto nám zabrala takmer celý deň. Vyrázili sme hneď ráno. Mali sme začať z parkoviska pár kilometrov od kempu po modrej značke, z mapy sme zistili, že keď pôjdeme ešte asi päť kilometrov autom po hlavnej ceste a pôjdeme po zelenej, ušetríme dve a pol hodiny chôdze. Tak sme sa dali po zelenej na Maľu Rawku. Trvalo to asi hodinu a pol. Opäť som

ich musel čakať. Po hodine došiel aj zvyšok výpravy a dali sme si desiatu. Na vrchole bol slovenský signál, takže sme sa mohli trochu povenovať Geocachingu. Jedna skrýša bola dva metre od miesta, kde sme sedeli, tak sme si ju odlovili a pokračovali po žltej značke na Wielku Rawku. Odtiaľ sme zbehli sedlom na Krzemieniec. Čo bola asi hodinka. Chodník kopíroval ukrajinsko-poľskú hranicu. Na mieste bol trojhranný mramorový stĺp, ktorý určoval hranicu troch krajín. Tu sme už stretli aj Slovákov, ktorí došli z Novej Sedlice. Povinné foto s kameňom, posilniť sa a môžeme sa dať na spiatočnú cestu. Sestra využila slovenský signál a obvolala mamku, babku a všetkých, na koho si spomenula, aby sa pochválila, kam vyšla. Cesta naspäť už bola trochu rýchlejšia. Keď som zišiel dole, bol som veľmi smädný, ale ocko bol ešte ďaleko za mnou a tak som si sadol a čakal. Zase dlho. Keď sme boli opäť pohromade, dopili sme poslednú vodu, čo ostala, a vrátili sa späť do kempu. Unavení sme zaliezli do stanu a rýchlo zaspali. Na druhý deň nás čakalo balenie a dlhá cesta domov.

Z poľských kempov sme si robili žarty, že vyzerajú, akoby ich niekto za dva dni postavil sám, potom mu to niekto celé cez noc rozbil a on si to opravil za jeden deň, no len z toho, čo doma našiel. Ale aj tak tam bolo dobre. Mám skúsenosť aj so slovenskými tábormi a tam to tiež nie je žiadna sláva. Samozrejme, česť výnimkám. Kempovanie je lacnejšia možnosť ako cestovať a spoznávať krajinu a ľudí.

Matúš Andráš

TIP NA VÝLET – POĽSKÉ BIESZCZADY

Po úspechu minuloročnej dovolenky sme sa opäť vybrali do Poľska, no tentoraz len na štvordňový výlet a viac do hôr. Hľadať zubra do Parku narodowego Bieszczady. Zbalili sme si spacáky, stan, plynový varič, nejaké konzervy a mohli sme vyraziť. Tentoraz bez mamky, lebo jej v práci nedali dovolenku. Namiesto nej sme vzali našu susedu Simonku.

Do Poľska sme prechádzali Duklianskym priesmykom. Tam sme videli len tak náhodne roztrúsenú vojenskú techniku – na lúke tank, v strede dvora delo alebo stíhačku pri krčme. Zastavili sme sa aj v Skanzene ľudovej architektúry v Sanoku, v ktorom boli ukážky stavieb z oblasti Galície od obydľia chudobného pastiera až po príbytok zámožného zemana. Ešte nás čakala dlhá cesta do Ustrzyków Górnych.

V Ustrzykoch sme zaplatili miesto v kempu, vyhliadli sme si dobré miesto pre stan a rozložili tábor. Najedli sme sa a šli sme si obzrieť okolie kempu. Zistili sme, kde je obchod, aby sme si ráno mohli kúpiť pečivo a mlieko. Cestou sme si všimli aj krikľavo namaľovaný prístrešok miestneho rastafari-

ána, vyzdobený jamajskými vlajkami, odkiaľ stále stúpala dym a hrala hudba Boba Marleyho. Boli sme sa aj poprechádzat po našom kempu či nenájdeme nejakých Slovákov, ale nikde nič. Bolo tam len pár Čechov. Asi do Poľska chodí na dovolenku málo Slovákov alebo možno len my. Po večeri sme ešte hrali meno, mesto, zviera, vec. No keď padla rosa a všetko nám zvlhlo, zliezli sme do stanu.

Ráno nám tatko urobil raňajky, ktoré nám chutili, ale možno len preto, lebo sme nemali na výber. Potom nám oznámil, že naplánoval túru na najvyšší vrch v Bieszczadách Tarnicu. Autom sme sa dovezli až do dediny Wołosate a odtiaľ sme pokračovali pešo. Zdola sa nám to zdalo veľmi vysoko, ale cestou hore, keď pre les nie je vidieť vrchol, to nevyzerá až tak hrozne. Ja som šiel stále popredu a na vrchole som ostatných

<https://pixabay.com/sk/bieszczady-top-tarnica-poh%C4%BEad-zhora-1014838/>

EURÓPSKY DEŇ JAZYKOV

opisu krajiny v angličtine, ktorú prečítala p. uč. Česánková.

Na hodinách nemeckého jazyka s p. uč. Tyborovou sa siedmci pomocou textu piesne IN PAULE PUHMANN'S PADDELBOOT naučili názvy európskych krajín, ich hlavné mestá v nemeckom jazyku a na základe refrénu pozdravy

v siedmich európskych jazykoch. 26. septembra 2017 všetky vyučujúce cudzích jazykov využili príležitosť a prispôbili aktivity na jednotlivých hodinách anglického a nemeckého jazyka Európskemu dňu jazykov. Na I. st. si žiaci spolu s p. uč. Méreyovou vypočuli pozdravy v rôznych jazykoch, odlišnosti zvieracích zvukov a zahrali si jazykové pexeso. Tretiaci s p. uč. Michlíkovou sa naučili počítat do 5 po taliansky, francúzsky a rusky, zopakovali si počítanie po česky a anglicky.

Žiaci 5. a 6. roč. s p. uč. Jendrichovskou vytvorili obrázkový slovník pozostávajúci z čísel, ovocia, zeleniny a farieb.

Ôsmaci vytvorili pomocou vrchnákov z plastových fľaš logo EDJ.

Siedmci vyplňali slepú mapu na základe

Osobitná pochvala patrí žiakom deviateho ročníka P. Halčinovej, S. Šimkuláčkovej a G. Ulbrichovej za výrobu plagátu s nápisom AUSBRUCH DES 1. WELTFRIEDENS (VYPUKNUTIE 1. SVETOVÉHO MIERU). Deviatci sa naučili pieseň Mier navždy (Frieden allezeit), ktorej hlavnou myšlienkou je zmysel komunikácie a spojenie sveta v mieri.

Imatrikulácia prvákov

V piatok 20. októbra 2017 o 10.00 hod. sa v mestskej kinosále uskutočnila slávnostná Imatrikulácia žiakov 1. ročníka oboch základných škôl v Spišskej Belej. Organizáciu podujatia mala v tomto školskom roku na starosti ZŠ M. R. Štefánika. V úvode sa prvákom prihovoril pán primátor JUDr. Štefan Bielak a poprial im veľa úspechov v školskej práci a pani učiteľkám veľa trpezlivosti. Prvákom privítal peknou pesničkou kráľ, ktorý ich potom so svojimi pomocníkmi pasoval za ozajstných školákov. Prváci spoločne sľúbili, že budú vzorne plniť školské povinnosti, poslúchať pani učiteľky a robiť česť svojej škole. Svojich zverencov na pódium sprevádzali triedne učiteľky, ktoré najprv predstavili každého nového žiaka menom a potom všetci dostali pekný darček na pamiatku a sladkú odmenu. Každá zo štyroch prvých tried sa predstavila prítomným krátkym programom – zazneli milé básničky, veselé pesničky a scénky. Prváčikov pri vystúpení prišli povzbudiť rodičia, starí rodičia a v hľadisku nechýbali ani riaditeľky a zástupkyne z oboch škôl.

Adriana Méreyová

Štrbské pleso

vysokých skalnatých končiaroch sme zbadali kamzíky. Celi vyklepaní sme vystúpili na Solisku. Na skale sme zbadali farebné škrvy, boli to turisti. Pohľad dole, do doliny bol nádherný. Po krátkej prechádzke sme nasadli na lanovku a poďme dole. Krátko pred cieľom lanovka zastala. Mama spanikárila – čo teraz, ako sa dostaneme dole? Pred nami na betónovom stĺpe zablíkalo zelené svetielko. Nevedeli sme, čo sa deje a mama chcela volať o pomoc. Mali sme vietor vo vlasoch a smrť v očiach. Vtom sa lanovka pohla a my sme sa bezpečne dostali na konečnú. Cestou na železničnú stanicu sme sa zastavili na chutný guláš. Výlet sa nám páčil, počasie nám prialo a my aj po čase spomíname na pekný deň. Každému odporúčam.

Je krásne sobotné ráno, ideálny čas na výlet. S mamou sme sa rozhodli, že pôjdeme na Štrbské pleso. Cestou vlakom sme obdivovali krásy okolia. Vystúpili sme na železničnej stanici Štrbské Pleso. Čerstvý vzduch a pekná príroda nás uchvátili. Pohľad na krásne jazero a v diaľke týčiaci sa skokanský mostík nás chytil za srdce. Na jazere sa dá aj člnkovať, ale toľko odvahy sme nemali. Rozhodli sme sa, že sa tu trošku poprechádzame. Bolo tu množstvo stánkov s oblečením, občerstvením a suvenírmi. Boli sme nadšení toľkou krásou a rozhodli sme sa, že si ju pozrieme z vtáčej perspektívy. Kúpili sme si lístky na sedačkovú lanovku – smer Chata pod Soliskom. A tak sme nasadli. Pre mamu to bolo prvýkrát. Zažili sme adrenalín, bolo to ako výstup do neba. Na

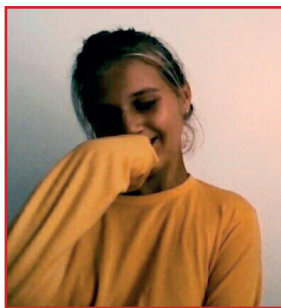
Je krásne sobotné ráno, ideálny čas na výlet. S mamou sme sa rozhodli, že pôjdeme na Štrbské pleso. Cestou vlakom sme obdivovali krásy okolia. Vystúpili sme na železničnej stanici Štrbské Pleso. Čerstvý vzduch a pekná príroda nás uchvátili. Pohľad na krásne jazero a v diaľke týčiaci sa skokanský mostík nás chytil za srdce. Na jazere sa dá aj člnkovať, ale toľko odvahy sme nemali. Rozhodli sme sa, že sa tu trošku poprechádzame. Bolo tu množstvo stánkov s oblečením, občerstvením a suvenírmi. Boli sme nadšení toľkou krásou a rozhodli sme sa, že si ju pozrieme z vtáčej perspektívy. Kúpili sme si lístky na sedačkovú lanovku – smer Chata pod Soliskom. A tak sme nasadli. Pre mamu to bolo prvýkrát. Zažili sme adrenalín, bolo to ako výstup do neba. Na

Róbert Münnich

Nie do koša, ale na tanier!

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna chladnička, v ktorej bývala hrba potravín. Mrkvička s Petržlenom boli tým najchrumkavejším párom v celej chladničke, bývali na prvom poschodí aj s ujom Maslom. Pani Fazulka s pánom Hráskom a ich šiestimi šošovičkami boli zase tou

najstrukovitejšou rodinkou a obsadili si najvyššie poschodie. Mlieko s Limonádou boli vodným párom, ktorému ani Kečup s Tatárkou nesiahali po členky. Na prízemí bývali dlho stratení súrodenci Brokolica, Karfiol a Šalát, ktorí boli skleníkovými typmi. Tiež tam bývali šesťčatá vajička, rodina Jogurtovcov, pán Syr a starí rodičia – babka Cibulka a dedko Cesnak. Tešili sa z každého dňa, keď mohli byť spolu v jednej chladničke. Ich hlavnou úlohou bolo, aby boli skonzumovaní. Život sa tým nekončil, ale začínal.

„Mami, čo sa stane, keď nás uvaria a potom zjedia?“ opýtala sa jedného dňa malá šošovička svojej mamky Fazulky.

„Vieš, moja malá, keď nás zjedia, naše zdravé časti sa dostanú do tela človeka,“ odpovedala.

„Zdravé látky, ktoré ľudia potrebujú, sa nachádzajú v nás,“ zapojil sa do rozhovoru aj ujo Maslo.

„Každá čerstvá zelenina obsahuje veľa vitamínov a iných užitočných látok, ale aj my starší ich máme dostatok. Obsahuje ich aj ovocie a mliečne výrobky,“ poznamenal dedko Cesnak a žmurkol na babičku Cibulku.

Chladnička sa otvorila, dlhá ruka sa natiahla a zobrala pána Syra. „Majte sa tu pek-

ne!“ zakýval pán Syr na rozlúčku.

„Ahoj a šťastnú cestu!“ zborovo zvolali a odkývali mu.

„Takže Sue, tu máš syr na desiatu, všetko musíš zjesť!“ rozkázala mamka prísne.

„Mami, ale veď ten syr je už obschnutý a vôbec nie je

dobry!“ vyšplechla na mamku malá Sue.

„Nevymýšľaj, obsahuje kopolu živín, ktoré ty potrebuješ, a to, že je obschnutý, neznamena, že nie je dobrý,“ poznamenala a odišla.

„Ja keď to nechcem, tak to nejem!“ zamračila sa Sue, zobrala syr a šup s ním do koša. Sadla si za stôl a čakala, kedy ju príde mamka skontrolovať.

„Oh, nie, chudák pán Syr, to zlé dievča ho vyhodilo do koša, ono si vôbec neváži potraviny!“ zakričali paradajky z košíka.

„Musíme ju zastaviť, lebo to môže urobiť aj nabudúce,“ zavrešťali banány z poličky.

A šup na stôl. „Prečo si vyhodila pána Syra do koša? Vôbec si jedlo nevážiš. My predsa nepatríme do koša!“

Sue vyvalila oči, vyzerala, že bude kričať, ale nič jej v tom bránilo. Akoby zabudla rozprávať. Nevydala ani hláska, ani jedno slovičko.

Keď sa vrátila mamka, Sue sa jej hodila okolo krku a rozplakala sa: „Prepáč, mami, syr som nezjedla, ale vyhodila, je mi to veľmi ľúto. Teraz už viem, že jedlo nepatrí do koša, ale na tanier.“

Mamka dcéru silno objala a povedala: „Chyby robia človeka, ty si jednu urobila a poučila sa z nej, som na teba hrdá.“

Gabika Ulbrichová

Boli sme v múzeu na Liptove

Čo myslíte, ako vznikajú jaskyne? Čo je vápenec a kde sa vlastne vzal? Čo myslíte, kto je to speleológ? Čo žilo, vyhynulo a prežilo? Odpovede na tieto a mnohé ďalšie otázky získali žiaci siedmeho ročníka, ktorí 3. novembra 2017 navštívili Slovenské múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva v Liptovskom Mikuláši. Expozície v múzeu sú zamerané na poznávanie jaskyne ako špecifického biotopu, odhaľujú tajomstvá života vo svete ticha a tmy, predstavujú vzácne a chránené druhy živočíchov Slovenska v ich charakteristických biotopoch s dôrazom na ochranu a ohrozenie jednotlivých druhov.

V. Košická

Boli sme v divadle na Palculienke

Koncom októbra sme si v Spišskom divadle pozreli peknú rozprávku o drobnom dievčatku, ktoré dostalo meno Palculienka od kamarátky muchy. Veľa sme sa na roztopašných príhodách maličkého dievčatka zasmiali a tešíme sa, že na budúci rok pôjdeme zo školy do divadla zas.

V bedmintonne úspešne

Okresné kolo súťaže v bedmintonne sa uskutočnilo v ZŠ v Huncovciach, kde na naše družstvá dievčat a chlapcov čakalo preverenie ich schopností. A naši žiaci si počínali veľmi dobre.

Družstvo dievčat v zložení Paulínka Halčinová a Gabika Ulbrichová nedalo šancu súperom a turnaj vyhralo. Dievčatá čaká reprezentácia školy v krajskom kole. Budeme im držať palce.

Družstvo chlapcov v zložení Samuel Šimkulák a Matej Tomala obsadilo v silnej konkurencii tretie miesto.

Gratulujeme!!!

J. Dobeš

Návšteva z partnerskej školy v Novom Mýte

10. októbra sme boli pociťovaní návštevou žiakov a učiteľov z nášho partnerského mesta Vysokého Mýta. Tešili sme sa z ich príchodu o to viac, že sme očakávali priateľov, keďže sme sa poznali už počas našej prvej návštevy v Česku. Okrem iného sme mali pred sebou dni plné dobrodružstva a zábavy. Hneď po príchode našich vzácných hostí každý odprevadil svojho kamaráta do novej dočasnej rodiny. Všetci sme im predstavili svoje domovy. Keď si kamaráti

oddýchli po dlhej a únavnej ceste, zobrali sme ich na krátku exkurziu po našom meste, ktoré sa im celkom zapáčilo. Neskôr sme s nimi navštívili malú kaviarňičku a ponúkli sme im naše obľúbené drinky. Potom sme si chceli pozrieť Belianske kúpele, ale skoro nič sme nevideli, pretože bola tma. Nasledujúci deň sme mali predstaviť svojim kamarátom našu školu. Mojej priateľke sa v nej veľmi páčilo, tvrdila, že by bola rada, keby aj oni mali takú. Potom sme mali priprave-

Anketa

Opýtali sme sa našich učiteľov a pána primátora Bieláka

Mali ste ako dieťa trému?

Často. (p. primátor Bielak)
 Áno, často. (p. učiteľka Michlíková)
 Samozrejme, ako každý. (p. učiteľ Dobeš)
 Áno. (p. učiteľka Suchanovská)

Kedy ste ju mali najčastejšie?

Keď som mal v škole recitovať básničky, lebo som sa bál, že zabudnem text. (p. primátor Bielak)
 Keď som chodila na recitačné súťaže. (p. učiteľka Michlíková)
 Hrával som na klavíri, takže pred vystúpením... (p. učiteľ Dobeš)
 V škole pred tabulou. (p. učiteľka Suchanovská)

A máte trému aj teraz? Napríklad z rozhovorov pred kamerou alebo z vystúpení pred ľuďmi?

Keď som začínal pred pätnástimi rokmi, tak moje prvé príhovory boli poznačené trémou, ale postupne sa to zlepšovalo a dnes už trému ani nevnímam. (p. primátor Bielak)
 Aj v tomto veku sa mi stane, že dostanem trému, keď mám nečakane vystúpiť pred ľuďmi, hlavne neznámymi. (p. učiteľka Michlíková)

Pred ľuďmi nemám problém vystupovať. Ale tréma je tam vždy. (p. učiteľ Dobeš)
 Trému dostanem, keď mám vystúpiť pred veľkým publikom. (p. učiteľka Suchanovská)

Mávali ste v detstve aj stres?

Niekedy, z hudobnej výchovy. (p. primátor Bielak)
 Ako dieťa som slovo stres nepoznala, moje detstvo bolo úžasné a bez stresu. (p. učiteľka Michlíková)
 Áno. Veľmi často, hlavne keď som vedel, že nie som pripravený na vyučovanie. (p. učiteľ Dobeš)
 Stres ani nie. (p. učiteľka Suchanovská)

Čo alebo kto vám spôsobuje stres v súčasnosti?

Ludská hlúposť a arogancia. (p. primátor Bielak)
 Najviac ma stresuje nedostatok času. (p. učiteľka Michlíková)
 Stres mi spôsobujú viaceré veci. Práca, deti, domácnosť. Ale stres je dôležitý, takže sa ho snažím zvládať. (p. učiteľ Dobeš)
 Ak niečo nestíham. (p. učiteľka Suchanovská)

Pripravila Ema Bieláková

polovička hladuje

Niektorým ľuďom je týchto potravín ľúto a aj napriek zákazom si z kontajnerov potraviny vyberajú pre svoju vlastnú spotrebu alebo aj na predaj, lebo niektoré sú čerstvé. Vo Francúzsku vzniklo aj pár organizácií, ktoré sa dohodli s týmito obchodníkmi na tom, že odkúpia kontajnery plné jedla za veľmi nízku cenu. Potom toto jedlo roztriedia a rozdávať chudobným. To, čo sa zvyší, používajú na kŕmenie zvierat.

Riaditeľovi jednej veľkej pekárne bolo proti vôli vyhadzovať denne desiatky kíl pečiva,

a preto mu napadlo, že by sa z rozomletých chlebov a pečiva zmiešaných s pilinami dali vyrobiť pelety, ktorými môžu kúriť v peciach. Dnes to už využíva viacero pekárni, no pre menšie podniky je to neefektívne, lebo množstvo odpadu nepokryje spotrebu paliva.

Je to smutné, že sa vyhadzuje zbytočne také množstvo potravín. No ľudia v Európe a Severnej Amerike kupujú len to, čo pekne vyzerá alebo má pekný obal. Zvyšok, čo sa nepredá, sa potom likviduje. A pritom druhá polovica ľudstva hladuje.

© M. Andráš IX.B

Veľký kozmický nápad

Na planéte Orfilus žije zvláštny druh mimozemských bytostí. Nazývajú sa preberači. Sú malé ako blšky, na hlave im svietia ako iskierky malé oči. Pohybujú sa čudesne, ale svižne. Ich planétu dlhodobo trápi problém s ropou. Na planéte Orfilus je veľa stánkov s rýchlym občerstvením. Preberači majú dobrý apetít, v jedle sú veľmi priberčiví. Z toho dôvodu je planéta Orfilus zaplavená fúrou odpadkov z jedla. Preberači z toho nemali dobrý pocit a tak sa začali zamýšľať, ako vyriešiť tento problém. Húťali, húťali, ale na nič rozumné neprišli. Až jeden preberač Fénix prišiel s nápadom: „Čo keby sme z tohto odpadu vyrábali naftu?“ Celou planétou Orfilus zadunelo: „Ha, ha, ha!“ Fénix sa začervenal, odišiel so sklopenými ušami. Mrzelo ho, že ho nik nepodporil, že nikoho neoslovil jeho nápad. Prešlo niekoľko dní. Fénix sa nevzdával, začal uskutočňovať svoj plán. Zozbieral všetky odpadky, čo mal doma a začal ich lisovať. Sám bol prekvapený výsledkom. Svoj produkt vyskúšal na otcovom raketopláne.

Ten vystrelil ako šíp. Keď to susedia videli, žasli od údivu. Jeho nápad oslovil aj najvyššieho bossa galaxie. Dal si zavolať Fénixa, aby mu objasnil tento jedinečný experiment. Od údivu onemel. Hneď navrhol Fénixovi, že bude dohliadať nad poriadkom planéty Orfilus. Postavili obrovskú továreň na spracovanie odpadu a výrobu pohonných hmôt. Z planéty Orfilus sa stala zlatá baňa pre všetkých preberačov. Fénixovi bola udelená cena za objav galaxie. Planéta Orfilus bude existovať dovtedy, kým budú jej obyvatelia s rozumom využívať jej bohatstvo.

Róbert Münnich

Polovička sveta plytvá a druhá

Dnes som videl dokumentárny film Čerstvé, ale v kontajneri. Bol to dokument o tom, koľko potravín skončí v koši ešte skôr, ako sa dostane k nám.

Väčšina supermarketov vyhazuje potraviny hneď po tom, ako ich dovezú, ak nie sú spokojní s ich veľkosťou či tvarom. Vo Francúzku vraj paradajky kontrolujú počítače, ktoré majú v zozname len desať odtieňov červenej a ak je paradajka trochu inej farby, vyhodia ju. Tiež vyhadzujú potraviny niekedy aj šesť dní pred dátumom spotreby, hoci výrobca ha dáva

o týždeň kratší. Denne vyhodia supermarkety vo Francúzku toľko jedla, koľko by nasýtilo celé Francúzsko a Španielsko na jeden deň.

Keďže si normy na potraviny určujú obchodníci a nie štát, farmári sú nútení vyhodiť každý kus zeleniny alebo ovocie, ktoré nevyhovuje tvarom, veľkosťou alebo farbou. Niektorí farmári síce dovoľia ľuďom zozbierať menej estetickú zeleninu z poľa, no väčšina to zakazuje a radšej ju nechajú zhnúť, prípadne skončí v komposte.

né zaujímavé aktivity spolu so žiakmi z Vysokého Mýta, ktoré sa realizovali v dobrej a priateľskej atmosfére. Tvorili sme dva stromy priateľstva – jeden ostal v našej škole a druhý dostala Základná škola z Vysokého Mýta. O 10.00 sa žiaci z Česka vybrali na výlet do Belianskej jaskyne. Výletom boli nadšení až na tú zimu. O 14.30 mali pripravenú exkurziu v Bachledovej doline – poprechádzali sa po novootvorenom chodníku v korunách stromov. Kamarátom sa tam veľmi páčilo a majú odtiaľ veľa krásnych fotiek. O 17.00 sme ich vyzdvihli na určenom mieste. Boli sme dohodnutí, že im ukážeme ďalší kúsok nášho mesta. V ten deň sme šli na dolný koniec Spišskej Belej, povodili sme ich po našich poliach a roľiach a urobili sme si diskotéku.

12. októbra sme ich opäť priviedli do našej školy. Počas prvej vyučovacej hodiny boli s nami v triedach a spolu „sme sa učili“. O 9.00 už odchádzali na výlet na Štrbské pleso. Počasie im celý čas prialo, a tak majú krásne zážitky. Poobede sa však vrátili „k svojim rodinám“. Štyri rodiny sa spojili a vzali našich priateľov na paintball. Mali sme sa tam s nimi super, i keď odchádzajú s modrinami, stálo to vraj zato. :) Neskôr sme opäť šli von na našu rozlúčkovú diskotéku, ktorá sa konala pri Belianskom rybníku. Tento rozlúčkový večer sa podľa mňa vydaril a všetci sme sa veľmi dobre zabavili. 13. októbra sme o 7.45 šli českých kamarátov odprevadiť k autobusu. Pri lúčení sa to neobišlo bez slz a úprimných objatí. Dohodli sme sa, že sa opäť stretneť či už to naše školy zorganizujú alebo nie. Tento výmenný pobyt nám opäť pomohol spoznať nových ľudí a obnoviť staré vzťahy.

Lara Laufová

Ako bolo v Košiciach

V piatok 20. októbra 2017 žiaci 6. a 7. ročníka navštívili zábavné technické centrum Steel-Park. Expozícia ponúka aktívne hranie sa s vyše 50 exponátmi demonštrujúcich príbeh ocele, a to z oblasti hutníctva, geológie, fyziky, chémie, bezpečnosti, strojárstva a ďalších. V bádateľskom laboratóriu žiaci zistili, že dokážeme odvážiť vzduch, že má hmotnosť. Vyskúšali si experiment s využitím pomôcok a určovali hustotu vzduchu na základe zisteného objemu vzduchu v pumpe a hmotnosti lopaty. Odmerali aj objem vzduchu v pumpe pomocou odmerného valca a kvapaliny. Predmetom skúmania ďalšieho workshopu s názvom Ako oklamať svo-

je zmysly boli optické klamy a ilúzie. Žiaci boli vystavení rôznym podnetom a klamom, ktoré preverili ich zmysly aj úsudky. Okrem toho sa pozreli aj na základy tvorby hologramov. Spomienkou na tento deň im bude vylisované ocelové autičko, ktoré si mohli odnieť spolu s nezabudnuteľnými zážitkami.

Ďalšou zastávkou bolo Múzeum letectva. Sú v ňom kolekcie spaľovacích a prúdových motorov, originály stíhacích lietadiel a vrtulníkov, repliky historických lietadiel, Galéria prezidentských lietadiel, meracie a navigačné prístroje, letecká výstroj, ukážky leteckých modelov a makiet a tiež expozičia cestnej dopravy.

Silvia Lorenčíková

Európsky týždeň športu v našej škole

S heslom „Rozhýbme to spolu“ sme sa v týždni od 18. – 22. septembra zapojili do Európskeho týždňa športu, čím sme sa aktívne zapojili do celoeurópskej aktivity, ktorá je iniciatívou Európskej komisie na podporu športu a fyzickej aktivity v celej Európe. Hlavnou témou kampane je heslo „BeActive“, ktoré má nabádať k pohybu, a to nielen počas Európskeho týždňa športu, ale po celý rok. Preto

sme pohyb preniesli nielen na športoviská školy a na telesnú výchovu, ale rozhýbali sme aj ostatné predmety, ako výtvarnú výchovu, hudobnú výchovu, fyziku či biológiu, ktoré sme si aktívne užili na čerstvom vzduchu. V telocvični sme usporiadali florbalový maratón a v rámci netradičných hodín telesnej výchovy sme overili výdrž a súťaživosť našich žiakov pri kondičných cvičeniach s hudbou a v súčasnosti takým obľúbeným crossfitom. Žiaci siedmeho ročníka si zacvičili spolu s triednou učiteľkou vo vonkajšej posilňovni pri školskom ihrisku, tóny vážnej hudby v slúchadlách a hudobná výchova v pohybe boli tiež súčasťou týždňa športu.

Výzva naštartovala aj žiakov, ktorí celý týždeň prichádzali do školy na bicykli, pešo či kolobežke, alebo skejtborde.

Ďakujeme všetkým žiakom a učiteľom, že sa aktívne zapojili do výzvy a zároveň im urobili niečo navyše pre svoje zdravie. **J. Dobeš**

Na tvorivých dielňach v Strážkach

V utorok 17. 10. 2017 sme po 3. vyučovacej hodine išli s pani učiteľkou Vasjukovou na tvorivé dielne do Kaštieľa v Strážkach. Cesta bola náročná, lebo sme išli pešo, ale oplátilo sa. Keď sme prišli do kaštieľa, boli tam už pripravené stoly. Mali sme za úlohu nakresliť komiks o Ladislavovi Medňanskom, slovenskom maliarovi, ktorý žil a tvoril v Strážkach. Lektori múzea nám rozdali papiere, ceruzky a my sme sa s chuťou pustili do práce.

Každá skupina si najprv vytiahla papierik, na ktorom bola napísaná téma časti životného príbehu Ladislava Medňanského. Naša trojčlenná skupina mala nakresliť tohto maliara, ako išiel študovať do Paríža. Keď sme mali všetko hotové, predviedli sme skoro celý Medňanského život v obrázkoch. Veľmi sa nám na tvorivých dielňach páčilo. Dúfam, že tam pôjdeme znova.

Katka Kraváriková

Ahoj, hlavné mesto!

Koncom septembra – 26. a 27. sme sa zúčastnili na absolventskom výlete Základnej umeleckej školy v Spišskej Belej do Bratislavy, nášho hlavného mesta. Odštartovali sme skoro ráno, ešte za tmy vlakom z hlavnej stanice v Poprade. Pripraviť sa, pozor, ideme! Sedemhodinová cesta bola síce rozťahaná a nekonečná, ale aj dosť zábavná. Po príchode do Bratislavy sme sa konečne dostali do nášho hostela. Plní elánu a nadšenia sme sa potom vybrali na prvú návštevu do Galérie Nedbalky, v ktorej sa nachádzajú aj diela maliara Ladislava Medňanského. Nasledujúcou zastávkou bola Slovenská národná galéria, v ktorej sme mali za úlohu všímať si detaily a pochopiť, ako vlastne obrazy vznikli a čo im predchádzalo. Celé to bolo zmajstrované zábavnou formou v podobe detektívky. Za úlohu sme mali vyfantazírovať si fiktívnu postavu, vyhútať, čo väčšinou pojedá na raňajky a čo má vo vrecku. Dozvedeli sme sa, že sa stala nejaká vražda,

poobšmietali sme sa po mieste činu a svojim bystrým zrakom sme si všímali všetky detaily. Na konci bol súd, na ktorom sme mali niekoho obviňovať a zargumentovať, prečo by to mohol byť práve ten, ktorého sme obvinili. Bol to veru zábavný zážitok. Biennále ilustrácií v Bratislave bolo našou ďalšou zastávkou, vystavené ilustrácie boli od rôznych maliarov z rôznych kútov sveta. Na druhý deň sme sa vypakovali z hostela a vykračovali sme si na návštevu Bratislavského hradu a poslednej galérie – Kunsthalle, ktorou sme završili náš výlet.

V Bratislave sme za krátky čas zazreli veľa známych osobností, ako napríklad Celeste Buckingham, Vlada Voštinára, Davida Krajčíka aj Evu Rysovú. Keby chcel niekto niekedy vidieť nejakú celebritu, nech sa páči. Stačí zísť do hlavného mesta na týždeň a pohybovať sa v centre alebo v Eurovee a máte ich hnedý plný zoznam.

Gabriela Ulbrichová

Interview do školského časopisu s p. uč. Adamom Zavackým

Aké pesničky si najradšej pospevujete? Akú hudbu počúvate?

Ja osobne si pesničky nepospevujem, najčastejšie ich len počúvam a to, čo počúvam, závisí od nálady, akú mám, a od toho, čo práve robím, takže je to vždy pestré.

Máte rozčítanú nejakú knihu? Aká literatúra vás baví?

Momentálne nemám rozčítané nič, pretože tie povinnosti, ktoré súvisia so školou, mi nedávajú možnosť niečo čítať a popravde už dlho som nič nečítal. A čo sa týka žánrov, tak neviem, ak mi niekto niečo poradí, tak si to prečítam, nemám nejaký preferovaný žáner.

Váš obľúbený herec/herečka, filmový žáner?

Mám rád filmy s Jasonom Stathamom, dobre sa mi pri týchto filmoch spí ☺, to znamená, že akčné filmy ma bavia, rád si však pozriem aj komédie, drámy alebo filmy podľa skutočných udalostí.

Aká bola najlepšia rada, ktorú ste v živote dostali?

Spýtaj sa hneď a buď sa ti smiať 5 minút, nespýtaj sa vôbec a nebudeš to nikdy vedieť.

Vyskúšali ste si už nejaký „adrenalin“?

Dost adrenalínový bol splav vodného kanála v Liptovskom Mikuláši na rafte, kde nás inštruktor párkrát naschvál vyvrátil a dostať sa z perejí bola celkom sranda. Adrenalínová bola aj cesta z USA, keď sme skoro nestihli let domov a dobehli sme na letisko v poslednej chvíli.

Najkrajšie a najmilšie miesto na svete pre vás?

Slovensko!!!

Prečo ste sa stali učiteľom?

Učiteľom som sa stal preto, lebo som to vyštudoval – v podstate som to ani neplánoval, ale chcel som sa uberať podobným smerom, to znamená, že ak by som neučil, aspoň by som chcel trénovať basketbal a poslednú zimu ma chytilo aj lyžovanie z pohľadu učenia, takže asi aj preto, aby som nabral nejaké skúsenosti či praktiky ako pracovať s ľuďmi a tak.

Kde ste študovali?

Vysokú školu som vyštudoval na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici, presne to, čo aj učím, teda telesnú a geografiu. Predtým som

študoval osem rokov v Kežmarku na Gymnáziu P. O. Hviezdoslava.

Akú prácu by ste nikdy nechceli robiť?

Vyskúšal som mnoho robôt počas letných prázdnin a robil som toho dosť, no napriek tomu neviem, čo by som nechcel robiť, každá robota má niečo za a niečo proti. Určite by som nechcel robiť niečo monotónne ako robot.

Ako zvyknete tráviť svoj voľný čas?

Ak je možnosť, tak športujem, ak nie, tak si rád aj oddýchnem v posteli pri filme. Často chodím s ka-

Pán učiteľ Zavacký (č. 23) počas basketbalového duelu.

marátni niekam von, na túry, na ktoré by som sa mohol vybrať aj častejšie, ale niekedy, keď už chcem ísť ma zabrzdí počasie alebo povinnosti doma.

S kým zo známych osobností by ste sa chceli stretnúť?

Jednou z osobností je Bob Marley, ale ten už, bohužiaľ, nežije. Inak asi neviem, s kým by som sa chcel stretnúť.

V ktorej triede učíte najradšej?

Zatiaľ som v tejto škole krátko na to, aby som to vedel posúdiť. Skúste sa spýtať na konci školského roku, vtedy budem múdrejší.

Čo vás teší a čo hnevá na žiakoch?

Hnevá ma ich nezaujímať o nič, nemajú žiadne koničky, najčastejšie PC a internet, ale keď nebude elektrický prúd, tak som zvedavý, čo by robili. A čo ma teší? Keď robia čo treba.

Čo by ste im chceli odkázať prostredníctvom nášho časopisu?

Študujte, kým sa dá, robota nie je žiadna zábava.

Ako ste strávili letné prázdniny?

Moje letné prázdniny boli posledné z pohľadu študenta, tak som si povedal, že sa nebudem naháňať a ťažko robiť, a tak som bol prevažne doma, na chalupe alebo len tak som sa chodil bicyklovať, pretože predošlé letá som trávil v zahraničí a tam som sa narobil dosť.